

ВІДГУК

**офіційного опонента на дисертацію Григорчук Олени Юріївни на тему
«Адміністративно-правові засади роботи з персоналом в закладах вищої
освіти Міністерства внутрішніх справ України», на здобуття ступеня
доктора філософії за спеціальністю 081 «Право»**

Ступінь актуальності обраної теми

Сучасний етап розвитку України характеризується глибокими інституційними, правовими, освітніми та безпековими трансформаціями, що безпосередньо впливають на організацію діяльності Міністерства внутрішніх справ (МВС) України, його органів, підрозділів та закладів вищої освіти (ЗВО). За таких умов особливої ваги набуває належне адміністративно-правове забезпечення роботи з персоналом у відомчих закладах освіти, від якого значною мірою залежить якість підготовки кадрів для органів сектору безпеки і правопорядку, стабільність функціонування освітніх інституцій МВС України та ефективність реалізації кадрової політики держави у правоохоронній сфері.

ЗВО МВС України поєднують освітню, наукову, виховну, службову, управлінську та кадрово-забезпечувальну функції, а їх діяльність спрямовується на надання освітніх послуг, формування професійного потенціалу системи МВС України. Саме у цих закладах закладаються основи професійної ідентичності майбутніх правоохоронців, їх правової культури, службової дисципліни, доброчесності, психологічної стійкості, готовності діяти в умовах підвищеної небезпеки та здатності виконувати складні завдання із забезпечення публічної безпеки і порядку.

Особливої актуальності досліджувана проблематика набуває в умовах дії правового режиму воєнного стану. Повномасштабна збройна агресія РФ проти України істотно змінила зміст і спрямованість завдань, що постають перед системою МВС України та її освітніми інституціями. Сучасний персонал системи МВС України має бути готовим не лише до виконання традиційних правоохоронних функцій, а й до дій в умовах бойових ризиків, документування воєнних злочинів, роботи на деокупованих територіях, реагування на мінно-вибухові, кібернетичні, диверсійні та евакуаційні загрози, участі у стабілізаційних заходах і взаємодії з іншими суб'єктами сектору безпеки і оборони, що об'єктивно зумовлює потребу в оновленні підходів до організації кадрової роботи, професійного навчання, психологічної підготовки, кадрового планування та забезпечення безперервності функціонування ЗВО МВС України.

Водночас сучасний стан адміністративно-правового регулювання роботи з персоналом у ЗВО МВС України характеризується низкою проблем, що

потребують належного наукового осмислення. Йдеться, зокрема, про фрагментарність відомчого нормативного регулювання окремих кадрових процедур, потребу в оновленні правового статусу ЗВО із специфічними умовами навчання, недостатню уніфікованість підходів до кадрового планування, складність оптимізації штатної чисельності без втрати професійного потенціалу, необхідність удосконалення добору, конкурсного відбору, професійного розвитку, кадрового резерву, цифровізації кадрових процесів, мотивації, соціального захисту та психологічного супроводження персоналу.

Окремого значення набуває проблема забезпечення належного балансу між відомчим управлінням і академічною автономією ЗВО МВС України. Міністерство внутрішніх справ України як засновник відповідних закладів має визначати стратегічні орієнтири їх діяльності, кадрові потреби органів системи МВС, державне замовлення, вимоги до практичної та службової складової підготовки. Водночас самі ЗВО МВС України повинні зберігати необхідний рівень академічної самостійності у формуванні освітніх програм, методик викладання, організації наукової діяльності, внутрішньої системи забезпечення якості освіти та професійного розвитку персоналу. Належне правове врегулювання цього співвідношення є важливою передумовою модернізації відомчої освіти.

Отже, дисертаційне дослідження О. Ю. Григорчук є своєчасним, теоретично значущим і практично важливим. Його актуальність визначається потребою формування цілісних адміністративно-правових засад роботи з персоналом у ЗВО МВС України, удосконалення відомчого нормативно-правового регулювання, підвищення ефективності кадрових процедур, забезпечення якості професійної підготовки поліцейських та інших фахівців системи МВС України, а також зміцнення кадрового потенціалу правоохоронної системи в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення України.

Оцінка наукового рівня дисертації і наукових публікацій здобувача

Науковий рівень дисертаційного дослідження та наукових публікацій О. Ю. Григорчук відповідає вимогам, що висуваються до робіт на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Робота відповідає сучасним національним стратегічним орієнтирам удосконалення системи МВС України й виконана відповідно до Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року (Указ Президента України від 30.09.2019 р. № 722/2019); Стратегії реформування державного управління України на 2022–2025 роки та плану заходів з її реалізації (розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.07.2021 р. № 831-р); Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як складової сектора безпеки і оборони України на 2023–2027 роки (Указ Президента України від

11.05.2023 р. № 273/2023); Стратегії роботи з кадрами (HRM Strategy) в органах правопорядку та прокуратурі на період до 2030 року (спільний наказ МВС України, Офісу Генерального прокурора, СБУ, ДБР, БЕБ, МФУ від 05.01.2026 р. № 22/3/4/3/1/5); Тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок МВС України на 2020–2024 роки (наказ МВС України від 11.06.2020 р. № 454), 2025–2029 роки (наказ МВС України від 21.05.2024 р. № 326), Основних напрямів наукових досліджень Національної академії внутрішніх справ на 2021–2024 роки (рішення Вченої ради від 21.11.2020 р., протокол № 23) та 2025–2029 роки (рішення Вченої ради від 30.12.2024 р., протокол № 25).

Основні положення дисертації опубліковано в дев'яти наукових працях, серед яких шість статей – у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових з юридичних наук, три тези наукових доповідей на науково-практичних конференціях й круглому столі. Вони відображають наукову новизну обраної О. Ю. Григорчук теми.

Новизна представлених теоретичних та/або експериментальних результатів проведених здобувачем досліджень, повнота викладу в опублікованих працях

Дисертація є одним із перших монографічних досліджень в якому реалізовано теоретико-правовий підхід до формування адміністративно-правових засад роботи з персоналом в ЗВО МВС України із визначенням шляхів реалізації низки праксеологічних завдань в умовах модернізації правоохоронних органів, воєнного стану і післявоєнного відновлення країни.

Ціла низка результатів і висновків, які з них слідують, були отримані вперше і мають достатній ступінь наукової новизни, зокрема:

- сформульовано поняття функції роботи з персоналом у ЗВО зі специфічними умовами навчання як врегульованої законодавством системної діяльності уповноважених суб'єктів щодо планування, добору, призначення, адаптації, професійного розвитку, оцінювання, мотивації, соціального і правового захисту, психологічного супроводження, дисципліни та виховання персоналу, спрямованої на належне функціонування відомчого закладу освіти, забезпечення якості освітнього процесу та підготовку кадрів, комплексний зміст якої становлять нормативно-правова, організаційно-управлінська, кадрова, освітня, виховна, дисциплінарна, соціальна, психологічна, інформаційно-аналітична та воєнна-безпекова складова;

- обґрунтовано теоретичне значення адміністративно-правових засад планування роботи з персоналом у ЗВО МВС України як сукупності нормативно-правових, організаційних та управлінських положень, у яких закріплено: 1) зміст і сутність планування роботи з персоналом; 2) систему та правовий статус суб'єктів планування; 3) принципи, мету, етапи, форми, інформаційні джерела та адміністративно-правові процедури планування, включаючи кадровий аудит, державне замовлення, кадровий резерв,

моніторинг, сценарне планування та планування безперервності діяльності в умовах воєнного стану, із обґрунтуванням доцільності запровадження у системі МВС єдиного відомчого порядку планування роботи з персоналом закладів вищої освіти;

– визначено адміністративно-правові засади організації професійного навчання та підвищення кваліфікації персоналу системи МВС України в умовах воєнного стану: стратегічність – орієнтацію професійного розвитку на довгострокові потреби системи МВС України, трансформацію правоохоронних функцій і перспективи післявоєнного відновлення; комплексність – урахування освітніх, наукових, службових, психологічних і безпекових складових підготовки; професійну спрямованість – розвиток компетентностей, необхідних для виконання практичних завдань; спеціалізацію – диференціацію змісту, форм і періодичності професійного навчання залежно від правового статусу, посади й функцій працівника; безперервність – систематичне оновлення професійних знань, умінь і навичок персоналу відповідно до змін законодавства, практики діяльності, безпекового середовища та завдань системи МВС України; координацію – узгодженість дій МВС України та ЗВО під час планування та організації професійного навчання; результативність – оцінювання професійного навчання;

– науково аргументовано необхідність прийняття розробленого проекту *Положення про заклади вищої освіти із специфічними умовами навчання, які належать до сфери управління МВС України та здійснюють підготовку поліцейських*, який визначає порядок організації діяльності ЗВО, їх структуру, завдання і повноваження, основні права і обов'язки засновника та учасників освітнього процесу, фінансово-економічні відносини та міжнародне співробітництво.

Заслужують на увагу й такі концептуальні положення, зокрема щодо періодизації формування та розвитку підготовки персоналу в системі МВС України, що охоплює етапи «інституційної стагнації» (1991–2014 рр.) – інституційне формування системи підготовки персоналу МВС України, розвиток мережі відомчих закладів освіти та поступове оновлення змісту професійної підготовки та «європетизації/модернізації» (з 2015 р.) – реформування системи МВС України, оновлення освітнього законодавства, розвитком ЗВО правоохоронного та безпекового спрямування; наукове розуміння нормативно-правового забезпечення роботи з персоналом в ЗВО МВС України як упорядкованої системи правових норм, що визначають принципи, суб'єктів, процедури, гарантії та межі управлінського впливу на персонал, а також створюють юридичні передумови для добору, призначення, розстановки, професійного розвитку, оцінювання, стимулювання, дисциплінарної відповідальності, соціального захисту і раціонального використання кадрового потенціалу; системи критеріїв оцінювання ефективності адміністративно-правового планування роботи з персоналом у ЗВО МВС України, яку становлять: нормативно-правові, кадрово-аналітичні,

оперативно-безпекові; наукове бачення системи організаційно-штатних рішень у ЗВО МВС України шляхом визначення послідовності їх підготовки та реалізації, що охоплює функціональний аналіз посад і структурних підрозділів, оцінювання фактичного навантаження, кадровий аудит, визначення пріоритетності заміщення вакантних посад, проектування організаційно-штатних змін, оцінювання альтернативних заходів, кадровий моніторинг і повторне оцінювання наслідків прийнятих рішень;

Варто відмітити й теоретико-прикладний підхід трансформації системи підготовки персоналу МВС України в умовах воєнного стану з переходом до системи, орієнтованої на формування готовності працівників такого центрального органу виконавчої влади до виконання службових завдань в умовах бойових загроз, евакуації населення, несення служби на блокпостах, проведення стабілізаційних заходів на деокупованих територіях, документування воєнних злочинів, фіксації наслідків обстрілів, міжвідомчої взаємодії із суб'єктами сектору безпеки і оборони та забезпечення правоохоронної діяльності у період післявоєнного відновлення України; пріоритети оптимізації комплектування, розстановки, розподілу персоналу ЗВО МВС України шляхом прийняття Порядку здійснення організаційно-штатних заходів у ЗВО МВС України та Порядку функціонування цифрової системи кадрового замовлення з доповненням сценарним розподілом штатної чисельності, визначенням мінімально допустимої функціональної чисельності, забезпеченням взаємозамінності, захищеним цифровим обліком, кадровим забезпеченням релокованих закладів і механізмами професійної реінтеграції мобілізованих працівників, ветеранів та осіб, які виконували завдання в районах бойових дій; концептуальне бачення професійного навчання персоналу системи МВС України шляхом доповнення основних складових – спеціальної професійної підготовки осіб, які вперше приймаються на службу; підготовки у ЗВО із специфічними умовами навчання; післядипломної освіти, що охоплює спеціалізацію, перепідготовку, підвищення кваліфікації та стажування; службової підготовки, окремим – психологічним компонентом, спрямованим на формування стресостійкості, емоційного самоконтролю, кризової комунікації, саморегуляції, взаємодії в умовах підвищеної небезпеки, а також інноваційними підходами, цифровими технологіями, дистанційними формами навчання і спеціалізованими програмними комплексами, що сприятимуть переходу до цілісної системи професійного розвитку персоналу в умовах безпекових викликів; стратегічні пріоритети модернізації роботи персоналу ЗВО МВС України за умов воєнного стану та післявоєнного відновлення країни шляхом: систематизації відомчих та інституційних нормативно-правових актів, що регулюють роботу з персоналом; удосконалення кадрового планування, організаційно-штатної роботи, кар'єрного розвитку, кадрового резерву та оцінювання результатів діяльності персоналу; модернізації добору, конкурсного відбору й

призначення працівників; розвитку професійного навчання, наукове забезпечення, підвищення кваліфікації, післядипломної освіти, службової підготовки та безперервного професійного розвитку; посилення психологічної підтримки, мотивації й соціального захисту персоналу; цифровізації кадрових процесів із запровадженням інтегрованої цифрової кадрової системи; забезпечення доброчесності, запобігання корупційним ризикам і формування службової етики; посилення взаємодії ЗВО з практичними підрозділами, Департаментом персоналу МВС України, органами-замовниками, випускниками й науково-педагогічними працівниками; розвитку міжнародної співпраці, імплементації зарубіжного досвіду.

Результати і положення дисертації, які виносяться на захист, відповідають всім вимогам щодо здобуття ступеня доктора філософії, є обґрунтованими та логічними, мають високий ступінь наукової новизни та практичне значення.

Наукова обґрунтованість отриманих результатів, наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації

Обґрунтованість результатів дослідження, положень та висновків дисертаційної роботи Григорчук Олени Юріївни не викликають жодних зауважень. Вони логічно витікають із тексту дисертаційного дослідження та базуються на власних судженнях авторки, зібраних матеріалах, їх аналізі та узагальненні. Подані пропозиції щодо удосконалення чинного законодавства України оформлені належним чином, мають важливе теоретичне та практичне значення.

Емпіричну базу дослідження становлять систематизовані статистичні матеріали про результати роботи МВС України за 2016–2025 роки, зведені дані опитування 55 працівників Департаменту персоналу й Департаменту освіти, науки та спорту МВС України, 128 працівників кадрового забезпечення НПУ з усіх регіонів країни, 155 співробітників Національної академії внутрішніх справ; використано аналітичні звіти щодо основних результатів роботи з персоналом ЗВО МВС України, а також власний досвід авторки у відділі кадрового забезпечення Національної академії внутрішніх справ.

Рівень виконання поставленого наукового завдання, оволодіння здобувачем методологією наукової діяльності

У ході виконання дослідження застосовано комплекс загальнонаукових та спеціальних методів наукового пізнання. Методологічну основу роботи становить діалектичний метод, який застосовано для розгляду роботи з персоналом у ЗВО МВС України як адміністративно-правового явища, що розвивається під впливом реформування правоохоронної системи, оновлення законодавства та умов воєнного стану. Історико-правовий метод використано

під час розкриття генези системи підготовки персоналу в системі МВС України; формально-логічний – для формування поняття та розкриття змісту функції роботи з персоналом у ЗВО МВС України, систематизації її ознак, складових і напрямів реалізації; логіко-семантичний – для аналізу нормативно-правового забезпечення роботи з персоналом у ЗВО системи МВС України, з'ясування змісту законодавчих і відомчих актів, що регулюють адміністративно-правові відносини у цій сфері; системний – для дослідження роботи з персоналом як цілісної адміністративно-правової системи, що охоплює планування, добір, розстановку, професійний розвиток, оптимізацію штатної чисельності, оцінювання та мотивацію персоналу; структурно-функціональний – для визначення місця окремих суб'єктів і процедур у механізмі організації роботи з персоналом ЗВО МВС України, а також розкриття особливостей оптимізації розподілу й ефективного використання штатної чисельності персоналу; порівняльно-правовий – для узагальнення зарубіжного досвіду правового забезпечення роботи з персоналом в освітніх закладах правоохоронного спрямування та визначення можливостей його адаптації у вітчизняному законодавстві й практиці функціонування ЗВО МВС України. Методи аналізу і синтезу використано для узагальнення наукових підходів, положень законодавства та практики організації кадрової роботи в ЗВО системи МВС України; методи моделювання та прогнозування – під час обґрунтування напрямів удосконалення роботи з персоналом у ЗВО МВС України, зокрема щодо оновлення адміністративно-правового забезпечення, кадрового планування, професійного навчання, цифровізації, взаємодії з практичними підрозділами та адаптації кадрової роботи до умов воєнного стану.

Таким чином, використання зазначеного комплексу методів наукового пізнання забезпечило системний і комплексний підхід до дослідження проблем формування цілісної адміністративно-правової системи роботи з персоналом, здатної поєднати вимоги освітнього процесу, службової дисципліни, професійної підготовки, академічної доброчесності, практичної спрямованості навчання та потреб органів системи МВС України.

Теоретичне і практичне значення результатів дослідження

Сформульовані і аргументовані у дисертації теоретичні положення, висновки, пропозиції та рекомендації впроваджено у:

- *науково-дослідній роботі* – для подальших наукових розробок кадрової політики в органах публічного адміністрування (акт Національної академії внутрішніх справ від 22.06.2026 р. № 188-НД);

- *практичній діяльності МВС України* – з метою впровадження розробленого проекту Положення про заклади вищої освіти із специфічними умовами навчання, які належать до сфери управління МВС України та здійснюють підготовку поліцейських, а також вдосконалення відомчих нормативно-правових актів, підготовки методичних рекомендацій;

— *освітньому процесі* — при підготовці лекцій, методичних рекомендацій, тестових завдань і дидактичних матеріалів з навчальних дисциплін «Адміністративне право», «Кадровий менеджмент та сучасні технології роботи з персоналом», «Публічна служба і кадрові процеси», «Управління в правоохоронних органах», «Стратегічне управління людськими ресурсами», а також під час проведення різних видів занять за відповідними дисциплінами в системі підвищення кваліфікації працівників органів системи МВС України (акт Національної академії внутрішніх справ від 22.06.2026 р. № 187-ОП).

Оцінка змісту дисертації, її завершеності в цілому

Дисертаційна робота Григорчук Олени Юріївни складається з анотації, переліку умовних позначень, вступу, трьох розділів, що містять вісім підрозділів, висновків, списку використаних джерел із 214 найменувань та чотирьох додатків. Повний обсяг дисертації становить 277 сторінок, із них основний текст — 207 сторінок.

У цілому дисертація являє собою системне, цілісне та комплексне дослідження, у якому відповідно до обраної мети і поставлених завдань здійснено теоретичне узагальнення й запропоновано нове вирішення наукового завдання щодо формування адміністративно-правових засад роботи з персоналом у закладах вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України. Усі розділи роботи логічно поєднані між собою та відбивають головну, на думку опонента, адміністративно-правову ідею, а саме обґрунтування цілісної моделі організації роботи з персоналом у ЗВО МВС України з урахуванням їх відомчого статусу, кадрового призначення, освітньої функції та сучасних безпекових викликів.

Тут варто наголосити, що проблематика роботи з персоналом у закладах вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України тривалий час залишалася недостатньо комплексно дослідженою у вітчизняній науці адміністративного права. Наукові підходи до цієї сфери характеризуються різним розумінням співвідношення кадрової політики, кадрового забезпечення, управління персоналом, кадрової роботи та власне роботи з персоналом. Дискусійність зазначеного питання зумовлена як теоретичними аспектами — визначенням правової природи роботи з персоналом у відомчих ЗВО, її змісту, функцій, суб'єктного складу та місця в системі публічного адміністрування, — так і прикладними аспектами, пов'язаними з кадровим плануванням, оптимізацією штатної чисельності, професійним навчанням, підвищенням кваліфікації, психологічним супроводженням, цифровізацією кадрових процесів та адаптацією діяльності ЗВО МВС України до умов воєнного стану.

Проведене здобувачкою дослідження є завершеним, його вивчення дозволяє зробити висновок про належний рівень отриманих результатів, а сформовані теоретичні положення, пропозиції до законодавства та відомчого нормативно-правового регулювання, а також практичні рекомендації розкривають зміст предмета дослідження і мають істотне значення для

подальшого розвитку адміністративно-правової науки та вдосконалення організації роботи з персоналом у ЗВО МВС України.

Рекомендації щодо подальшого використання результатів дисертації в практиці

Отримані Григорчук Оленою Юріівною результати дисертаційного дослідження щодо адміністративно-правових засад роботи з персоналом у ЗВО МВС України рекомендуються для використання у діяльності МВС України, ЗВО із специфічними умовами навчання, що належать до сфери управління МВС України, кадрових підрозділів органів і установ системи МВС, а також у науково-дослідній діяльності установ та організацій. Результати роботи можуть бути використані дослідниками під час підготовки наукових статей, монографій, методичних рекомендацій, планування подальших наукових досліджень із проблем адміністративно-правового регулювання кадрової роботи, професійного розвитку персоналу, організації відомчої освіти та удосконалення роботи з персоналом у системі МВС України.

Зауваження щодо оформлення та змісту дисертації, запитання до здобувача

Загалом позитивно оцінюючи наукову роботу О. Ю. Григорчук, необхідно звернути увагу на деякі положення, що могли б слугувати предметом подальших наукових досліджень або дискусії під час публічного захисту:

1. Заслугує на підтримку запропонована дисертанткою періодизація розвитку системи підготовки персоналу МВС України (підрозділ 1.1). Разом із тим дискусійним видається змістове наповнення першого етапу, визначеного як період інституційної стагнації та збереження міліцейсько-орієнтованої моделі відомчої освіти. З одного боку, у цей період відбувалося становлення кадрової політики МВС України, формування мережі академій, університетів, інститутів, училищ, центрів перепідготовки та підвищення кваліфікації. З іншого боку, дисертантка характеризує його як стагнаційний. У зв'язку з цим бажано було б докладніше пояснити, у чому саме виявлялася інституційна стагнація: у збереженні міліцейської моделі, недостатності нормативного оновлення, обмеженості змістовної модернізації підготовки персоналу чи у відсутності докорінного розриву з радянськими службово-правовими підходами.

2. Дисертанткою обґрунтовано потребу переходу від ситуативного заповнення вакансій до стратегічного адміністративно-правового планування персоналу (підрозділ 2.1). Разом із тим дискусійним видається питання практичної реалізації такого підходу у діяльності конкретного ЗВО МВС України. Зокрема, потребує додаткового пояснення, яким чином нормативно-

правові акти, організаційні інструменти, цифрові рішення, моніторинг і кадрова аналітика мають бути поєднані в єдиний управлінський цикл, здатний забезпечити своєчасне коригування кадрових рішень, прогнозування ризиків кадрового вибуття, підтримання безперервності освітнього процесу та належну підготовку кадрів для органів сектору безпеки і правопорядку.

3. Позитивною стороною дисертації є звернення до зарубіжного досвіду правового забезпечення роботи з персоналом в освітніх закладах правоохоронного спрямування. Водночас, на думку опонента, окремі положення цього блоку могли б бути поглиблені шляхом чіткішого розмежування європейської та американської моделей підготовки поліцейських. Зокрема, доцільно було б повніше показати, які елементи європейської дипломованої поліцейської освіти можуть бути використані в Україні, а які положення американського практико-орієнтованого, сценарного та полігонного підходу потребують адаптації з урахуванням ролі фундаментальної юридичної освіти, правового статусу ЗВО МВС України, умов воєнного стану та кадрових потреб Національної поліції України.

4. У дисертації загалом ґрунтовно розкрито напрями удосконалення адміністративно-правового регулювання роботи з персоналом у ЗВО МВС України та обґрунтовано необхідність модернізації відомчої освіти з урахуванням сучасних безпекових викликів (підрозділ 3.2). Водночас, на думку опонента, окремі положення щодо перспектив розвитку системи підготовки поліцейських потребують додаткової конкретизації. Зокрема, доцільно було б чіткіше визначити модель подальшого розвитку відомчої освіти МВС України, її узгодження з реальними кадровими потребами практичних підрозділів, вимогами державного замовлення та можливостями ЗВО МВС України..

5. Окремі положення дисертації, присвячені напрямам удосконалення роботи з персоналом у ЗВО МВС України, мають комплексний і водночас досить широкий характер. У зв'язку з цим доцільним видається їх подальше групування за рівнем пріоритетності, строками реалізації та очікуваним практичним результатом.

Висловлені зауваження носять переважно уточнюючий характер і не впливають на загальну позитивну оцінку виконаного дослідження. Вони переслідують мету запросити авторку до наукової дискусії та врахувати зазначені зауваження у подальшій науковій розробці проблематики дослідження.

Відсутність порушень академічної доброчесності

У ході вивчення як дисертаційного дослідження, так і наукових публікацій, фактів порушень академічної доброчесності не виявлено. Дисертаційна робота Григорчук Олени Юріївни є оригінальною, самостійно виконаною науковою працею.

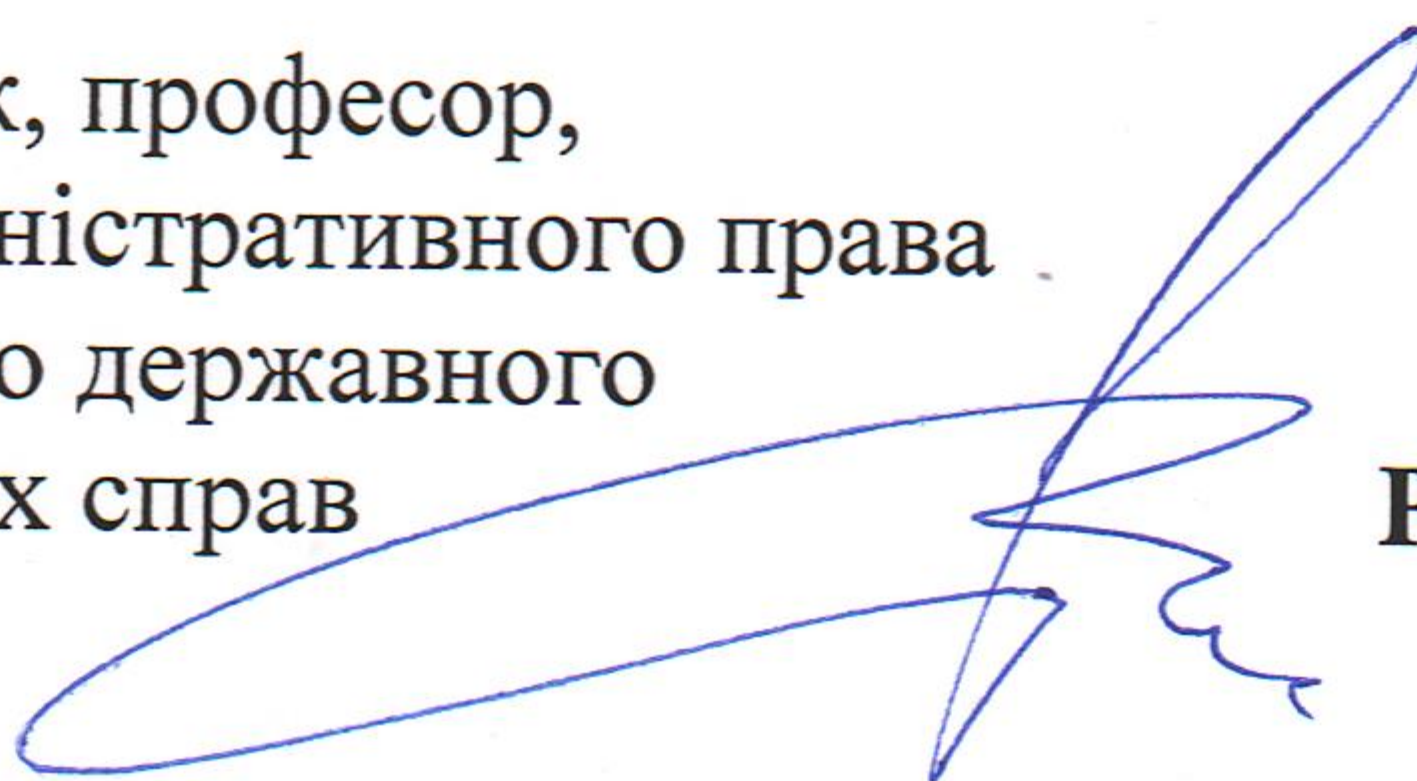
Висновок про відповідність дисертації встановленим вимогам

1. Дисертаційна робота Григорчук Олени Юріївни на тему «Адміністративно-правові засади роботи з персоналом в закладах вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України», подана на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», є комплексним, цілісним, завершеним науковим дослідженням, в якому отримано науково обґрунтовані результати, що відрізняються новизною в постановці і вирішенні адміністративно-правових задач.

2. Дисертація «Адміністративно-правові засади роботи з персоналом в закладах вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України» за актуальністю, ступенем наукової новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною значимістю здобутих результатів відповідає спеціальності 081 – Право та вимогам «Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах)», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2016 р. № 261 (із змінами), наказу МОН України № 40 від 12.01.2017 р. «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» (зі змінами) і «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (Постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44), а її авторка – **Григорчук Олена Юріївна** заслуговує на присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Офіційний опонент:

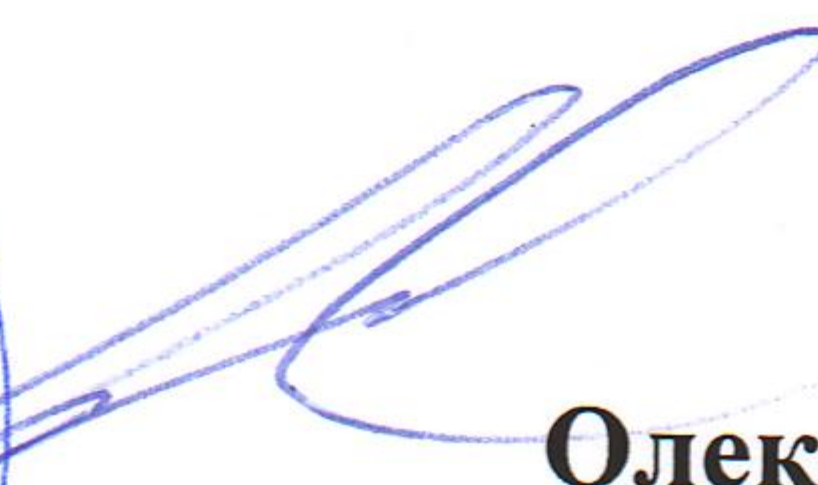
доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри адміністративного права
і процесу Дніпровського державного
університету внутрішніх справ

Роман МИРОНЮК

Підпис засвідчую:

доктор юридичних наук, професор,
Заслужений діяч науки і техніки,
проректор Дніпровського державного
університету внутрішніх справ

Олександр ЮНІН